

Jurisprudentie

Gevoegde zaken C-318/11 en C-319/11

Daimler AG

en

**Widex A/S
tegen
Skatteverket**

(verzoeken van het Förvaltningsrätt i Falun om een prejudiciële beslissing)

„Gemeenschappelijk stelsel van belasting over toegevoegde waarde — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 170 en 171 — Achtste btw-richtlijn — Artikel 1 — Richtlijn 2008/9/EG — Artikel 3, sub a — Regeling voor teruggaaf van belasting over toegevoegde waarde aan niet in binnenland gevestigde belastingplichtigen — Belastingplichtige die in lidstaat is gevestigd en in andere lidstaat uitsluitend technische tests of onderzoek verricht”

Samenvatting – Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 25 oktober 2012

Harmonisatie van belastingwetgeving — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over toegevoegde waarde — Teruggaaf van belasting aan niet in binnenland gevestigde belastingplichtigen — Personele werkingsfeer — Belastingplichtige die vanuit vaste inrichting uitsluitend technische tests of onderzoek verricht met uitzondering van belastbare handelingen — Daaronder begrepen — Bezit van 100 %-dochteronderneming in lidstaat van teruggaaf — Geen invloed

(Richtlijnen van de Raad 79/1072, art. 1, zoals gewijzigd bij richtlijn 2006/98, en 2008/9, art. 3, sub a)

Een in een lidstaat gevestigde belastingplichtige ter zake van de belasting over de toegevoegde waarde die in een andere lidstaat uitsluitend technische tests of onderzoek verricht met uitzondering van belastbare handelingen, kan niet worden geacht in deze andere lidstaat te beschikken over een „vaste inrichting van waaruit de handelingen worden verricht” in de zin van artikel 1 van de Achtste richtlijn (79/1072) betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting – Regeling voor de teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan niet in het binnenland gevestigde belastingplichtigen, zoals gewijzigd bij richtlijn 2006/98, en artikel 3, sub a, van richtlijn 2008/9 tot vaststelling van nadere voorschriften voor de in richtlijn 2006/112 vastgestelde teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan belastingplichtigen die niet in de lidstaat van teruggaaf, maar in een andere lidstaat gevestigd zijn.

Het begrip „vaste inrichting van waaruit de handelingen worden verricht” omvat immers twee cumulatieve voorwaarden, namelijk het bestaan van een „vaste inrichting” en de verrichting van „handelingen” vanuit deze vaste inrichting. Recht op teruggaaf kan slechts worden uitgesloten indien de vaste inrichting in de staat waar om teruggaaf is verzocht, werkelijk belastbare handelingen heeft verricht, en niet enkel in staat is om dergelijke handelingen te verrichten.

Indien niet wordt betwist dat een onderneming in de staat waar om teruggaaf is verzocht, met haar diensten voor technische tests en onderzoek geen belastbare handelingen in een later stadium verricht, moet recht op teruggaaf van de voorbelasting worden toegekend, zonder dat overigens hoeft te worden nagegaan of die onderneming werkelijk over een „vaste inrichting” in de zin van de uit te leggen bepalingen beschikt, aangezien de twee voorwaarden die zijn vervat in het criterium „vaste inrichting van waaruit de handelingen worden verricht”, cumulatief zijn.

Aan deze uitlegging wordt niet afgedaan door de omstandigheid dat de belastingplichtige in de lidstaat van zijn verzoek om teruggaaf een 100 %-dochteronderneming heeft die nagenoeg uitsluitend tot doel heeft om voor hem verschillende diensten in verband met de technische tests te verrichten. Een dergelijke 100 %-dochteronderneming is immers op zichzelf een belastingplichtige rechtspersoon.

(cf. punten 32, 37-39, 44, 48, 51, dictum 1, 2)